
ВІТАЛІЙ МИКОЛАЙОВИЧ ДАНИЛЕНКО

16 жовтня 2007 р. після тривалої хвороби на 71-му році життя спочив Віталій Миколайович Даниленко — український археолог, кандидат історичних наук, дослідник пам'яток історії та археології Криму. Кожен, хто знав Віталія Миколайовича, збереже про нього власні спогади, адже така багатогранна, ерудована й енергійна людина стала для всіх нас прикладом у тій чи іншій справі.

За всі роки діяльності В.М. Даниленко відчував і реалізовував найактуальнішу роботу. Це насамперед стосувалося наукових досліджень. Він присвятив себе вивченню херсонеських стел після вражаючих відкриттів у башті Зинона. Учений досліджував печерні монастирі в Криму, коли на початку 1990-х рр. з'явилася можливість відповідного підходу — шанобливого ставлення до вивчення християнських пам'яток. Нарешті, наприкінці століття, коли від дослідників чекають підсумків, висновків і узагальнень, він узявся до історіографічних досліджень.

Віталій Миколайович Даниленко очолював історичний факультет Сімферопольського державного університету (нині Таврійський націо-

нальний університет ім. В.І. Вернадського) саме в час перетворень, коли цей навчальний заклад лишень здобув свій статус, коли разуче відчувався брак кваліфікованих кадрів.

Кожен, хто був бодай трохи знайомий із В.М. Даниленком, знає, як він відчував потенціал кожної своєї справи і використовував його до кінця. Такою була, зокрема, робота молодого дослідника з елліністичними стелами, підсумки якої досі є надійним підґрунтям у вивченні багатьох аспектів життя населення античного Херсонеса. Неопублікований текст дисертації на здобуття ступеня кандидата історичних наук «Стели елліністичного Херсонеса як історичне джерело», незважаючи на 40 років, що минули з часу її написання, є містким джерелом інформації для тих, хто вивчає просопографію, архітектуру й мистецтво елліністичного періоду.

Опублікованих наукових праць науковець залишив по собі небагато, але кожна з них була вагомим і актуальним. За напрямками його наукових інтересів можна простежити нагальні питання археологічних досліджень у Криму. В останні роки до історіографічних тем додалася й болюча тема охорони пам'яток.

Такою ж плідною була робота В.М. Даниленка у галузі освіти. Підручники, посібники, науково-популярні книги, десятиліття викладацької діяльності — усе це можна вважати інвестуванням у майбутнє. Його учні на цей час — провідні співробітники наукових закладів і музеїв Криму. Протягом багатьох років Віталій Миколайович читав лекції для студентів університету, екскурсоводів та музейних працівників.

Підготовані наукові кадри, закохані у свою справу послідовники — ось той спадок, який залишає дослідник для науки. Учні, які продовжуватимуть справу науковця, нестимуть досвід, яким він щедро ділився, стануть шаною, гідною ученого такого рівня.

Світла пам'ять Віталію Миколайовичу Даниленку.